

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-ház) bőve a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 3 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adnak vissza.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzp-utca 38-ik szám.

Egy négyzet cenziméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam. sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilvántér czikkok:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A 48-as szövetségről.

II.

E cikksorozat első részéhez egy kormánypárti lapnak az ausztriai pártviszonyokról írott fejtegetései szolgáltattak az alapot. Ez a helyzet az alábbi soroknál is. Egy kormánypárti publicistának: Beksich Gusztávnak közelebből írt pár cikke ugyanis éppen úgy igazolja a 48-as szövetséget, mint az első cikkben idézett kormánypárti lapnak Ausztria pártéletéről szóló közleménye.

Beksich az ellenzék reorganizációjának kérdését tette fejtegetés tárgyává említett cikkeiben.

A cikkek eszmémenete ez: A választási küzdelem eredménye a közjogi kérdések iránt tanúsított általános köznyomról tesz tanúságot és így a közjogi ellenzék programjának reformálására, a reális élet kérdéseinek fokozottabb mérvű felölésére, a belkőzigazgatási actio programjának kiterjesztésére utal.

Talán felesleges is hangsúlyoznunk, hogy Beksich fejtegetéseinek első részével nem értünk egyet. A függetlenségi párt öngyilkosság, sőt árulás nélkül nem mondhat le programja legfontosabb részéről, nem adhatja fel az önálló nemzeti lét attribútumainak visszaszerzésére irányuló küzdelmét, sőt előnyt sem adhat más, különben nagyfontosságú kérdéseknek a programjában első helyen domináló közjogi kérdések felett.

Nem teheti ezt nem csupán a politikai következetesség tekintetért, de általános nemzeti érdekből sem, mert a mely percben bekövetkeznék a közjogi függetlenség zászlójának begyörlése, azonnali ereje teljességének tudatában lépne sikra önmegbecsölési jogunk megmaradt foszlányainak elrablására az összbírodalomba való beolvasztás sok kudarcot vallott, de soha le nem tűnő törekvése.

Koncedáljuk azonban Beksich igazságát a belkőzigazgatási kérdések fokozottabb mérvű felölésére vonatkozóan.

Átlátjuk ugyanis azt, hogy a reális érdekek a magyar politikában meglehetősen nagy fokra emelkedett befolyása mellett csak a közjogi kérdések számára nem foglalhatjuk le a közérdeklődésnek azt a mértékét, a melyet a siker biztosításához szükséges.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1896. december 14.

70 pap könyve.*

II.

Tovább lapozgattam ezt a nagy könyvet és újból sok ismereteket költöttem. Még elmondok belőle egy-két dolgot.

A könyv szerkesztője Simó János s. köröspataki lelkész, a kinek szerkesztői érdemű sokat lehet betűdni.

Nem csekély érdem, hogy annyi beszédet tudott gyűjteni a mennyből össze lehetett válogatni ezeket. A szerkesztő nagypéntekre írt egy derék beszédet, melyben hűen és kimondja, hogy Jézust ma is megfeszítik azok, a kik vallását nem gyakorolják, azok a kik a szenvedett szerelmekért nem tudnak megbocsátani és azok a kik csak a magok félszeg gondolkodását akarják érvényesíteni. Tudunk szerint az unitáriusok nagypénteken nem szoktak prédikációt tartani, de Simó bebizonyítja, — hogy azon a napon szépen lehet beszélni.

A keserves gyászhoz közel az édes vigasztalás. Az első keresztények három nap elmúltával megtalálták a vigasztalót, mert Jézus nem maradt a sírban a melybe helyeztetett. Itt a kereszténységnek egy kiválóan

*) Az Unitárius szöszék. Írták az unitárius lelkészek. Szerkesztette Simó János. Ára 2 frt 80 kr.

gesnek itélünk. Fenntartva tehát közjogi követeléseinket a maguk teljességében, nem ugyan egy sorban azokkal, de nem messze mögöttük helyet kell biztosítani politikai harcaink arzenáljában azoknak a követeléseknek is, a melyek megvalósítása Magyarországnak, mint jogállamnak és benne az egyéni szabadságnak és a társadalmi erők szabad érvényesülésének képezi érdekét.

Tudjuk, hogy a függetlenségi párt töle telhetőleg eddig is teljesíteni igyekezett feladatát ez irányban és ha küzdelme ennek dacára nemcsak tlnyomó részében, a mi természetes, de ugyszólván kizáróan a közjogi kérdések napirenden tartására szorított, úgy ennek magyarázatát nem a felfogás egyoldalúságában, hanem a magyar közjogi integritása ellen intézett merényletek utóbbi időben oly nagy számban ismétlődő sorozatában kell keresnünk.

A fekete-sárga jelző zászlónak a honvédséghez való becsapódása, az igazságszolgáltatás intézményének a konsularis bíraskodásról szóló törvény által történt közössé tétele, a csendőriek fekete-sárga kardbajtja, a borosjenői és köszegi királyi nyilatkozatok s a közjogi botlások és támadások hasonló példái mind megannyi okai voltak annak, hogy pártunk a közel multban sokkal többet forgatta kezében a közjogi kérdések nehéz buzogányát, mint a belkőzigazgatás kérdéseinek valókolókanalát.

Am mindezek ellenére nem hunyunk szemet a közszükségként jelentkező szempontok követelése előtt, a melyek erőteljesen körvonalozott és apró részletekig beható álláspontot várnak tőlünk az államélet főgőg kérdéseinek hosszú vonalán.

De ha a közszükség mértékét vesszük irányadónál álláspontunk elfoglalásánál, ha nem elégszünk meg a nagy általánosságok tartalmatlanságával avagy adoctrinalis okoskodás, szöszszál hasogatásával e kérdésekben úgy fejtetlenül beáll annak szükségé, hogy lépünk szorosabb viszonyba a mindennapi élettel, hogy igyekezzünk közvetlen tapasztalatból megismerkedni annak szükségéivel, hogy menjünk el gyökeréig ama kérdéseknek és szükségéeknek, a melyeket actiónk keretében fel kell ölelnünk.

Itt tehát ismét eljutunk igazolásához ama mozgalomnak, a mely a 48-as szövetségben ölt alakot. Mert

csak is e szövetség belső ereje, szervezete és eszközei által juthatunk ismeretere azoknak a szükségéeknek, a melyek kielégítésére actió-programmunkban a nagy általánosságokon túl konkrét javaslatokat kell producálnunk, csak is így juthatunk birtokába amaz eszközöknek, a melyekkel programunkat az államélet alkotó tényezőjévé tehetjük.

A kölcsönhatás a nép és választottjai közt csak is egy ily szövetség által válik intenzív.

Csak is ez biztosíthatja egyfelől a parlamentarismus szellemének, rendszerének és tartalmának meghonosítását és megerősítését a néphez és ez teszi lehetővé, a népelet bajainak számbavételét, szükségéinek felölését a képviselőknél.

Ha tehát Beksich és aszabadelvű pártunk hozzá hasonlóan gondolkozó tagjai nem csak léha gáncoskodás, hanem a közélet tartalmának szivélése kedvéért hangoztatják az ellenzék reorganizációját és e reorganizatio jelentékeny feltételének tekintik a mindennapi élet szükségéinek felkarolását, a belkőzigazgatás kérdéseinek fokozottabb mérvű felölését és az actio-programm szélesebb körre kiterjesztését: úgy nem zárkozhatsz el a 48-as szövetség létesítésére irányuló mozgalom üdvös volta elől.

Egyről azonban mindenképp megfelelnek Beksich urék. Arról t. i. hogy az organizmus nem teljesítheti az életmódokódést háborítatlanul, ha egy mérges kelevény akadályozza a vérerőteljes keringését, az idegek nyugodt működését, az életnedvek szabályszerű korforgását.

Épen azért a 48-as szövetség is csak aztán kezdheti meg tulajdonképpen, hivatása betöltését, ha eltávolította a nemzet testéről a politikai korruptió mérges kelevényét és ha (mi ennek előfeltétele) kivonja a nemzettestből a Bánffy rendszer e mérges kelevényt fakasztó brutális erőszakoskodásainak és hatalmi visszaéléseinek fertőző szálkáját.

A t. Ház!

(Saját tudósítónktól.)

Budapest, decz. 13.

A mai nap az Apponyi Albert gróf fényes diadalának napja volt. A magyar par-

lamentnek ma már kétségkívül akkora tehetsége Apponyi, hogy egymaga többet tud, a kormánypárt egész tömegénél.

Ugy látszik maga a kormánypárt is hallgatva elismeri, hogy Apponyi ma már legkiválóbb alakja a parlamentnek, a kit, mióta Ugron kibukott — meg se közelít senki a mameklő táborból — mert ma tömegesen jelent meg az ülésen. De nemcsak a honatyák érdeklődtek Apponyi iránt, de érdeklődött a nagy közönség is, mely zsúfolva töltötte meg a karzatokat.

Szilágyi Dezső 10 órakor nyitotta meg az ülést, melyben a felirati vitát folytatták. Marsovszky Endre után a jegyző Apponyi Albert gr. nevét ejtette ki.

Az ülésteremben és a karzatokon egyaránt mozgás keletkezett, a mit általános mély csend követett.

A nemzeti párt vezére felemelkedett helyéről és beszédébe kezdett.

Felirati javaslatának megmagyarázása és kifejtése céljából egy régebbi kijelentését ismételte:

— Ha látai fogom, hogy politikámat a nemzet visszautasítja, le fogom vonni a következtetést.

Pillanatra elakadt a szó a beszélő ajkán. Apponyi Albert gróf folytatta.

— De tekinthetjük-e mi magunkat legyőzötteknek, legális, törvényes eszközökkel, egyenlő harcban legyőzötteknek? Nem.

És az egész ellenzék utáná zúgta Apponyi Albert grófnak az egyetelmű választ, hogy:

Nem!

Apponyi gróf pedig mindjárt beszédje elején tökéletes és félreismerhetlen jellemzését adta a mai helyzetnek:

— A magyar önálló társadalom nem képes megküzdni az állam szervezetével és egy pártnak csatarendbe állított érdekeivel.

Itt zúgott fel először taps és éljenzés. A tetszésnyilvánítás csak fokozódott, midőn Apponyi kijelentette hogy erkölcsi pozícióját most is olyan szilárdnak tartja, mint eddig.

A kormány fizetett lapjai tudvalevőleg Apponyiról, mint lejárt államférfiről szeretnek nyilatkozni, de ma éppen a kormánypárt bizonyította be, hogy a „lejárt” államférfi iránt sokkal jobban érdeklődik mint akár Báuffy Dezső iránt is.

Apponyi majd Pulszky Ágost beszédével foglalkozott.

Mindenekelőtt a 107 egyhangú liberális képviselőre reflektált és az ugynevezett intelligencia szereplésére tért ki. Ritkán jellemeztek jobban a hivatalos hatalom és a tisztviselők taloklód korteskedését, mint Apponyi gróf azon kijelentésével, hogy a kor-

rupezió a közszellemnek mezébe öltözött, melyet csak megvilágított az a régi igazság, hogy a városokban a hivatalos szavazatok mindenkor többségben vannak a független elemek között.

— Peccatur intra et extra muros! Ezt is az eladó mondotta és még hozzátette, hogy a nemzeti pártunk módjában volt olyan társadalmi faktorokra támaszkodni, a kik elláthatták pénzzel.

— Bátran mondhatom, szölt a nemzeti párt vezére, hogy a kormánypárt háta mögött olyan társadalmi faktorok ülnek, a kik sokkal több készpénzzel rendelkeznek, mint a mi barátaink, és, hogy azokról ezuttal nem beszélék, tesszem azt az ország társadalmi békéjének érdekében.

Apponyi ezután a választási visszaélésekre mutatott rá és nagy hatás mellett hangsúlyozta a választási reform szükségességét.

Visszanyult egészen a Verbőczy Moráig, mikor a legális nép csak az ugynevezett „populus Verbőczyánus” volt. Aztán rátért a 38-as alkotásokra, melyek az egész nemzetet bevették az alkotmány sánczai közé, abban a hitben, hogy nem fog akadni vakmerő kéz, a ki megtépi ezt a szabadságot. és ime eljutottunk a „populus Bánffyánusig”, melynek tagja első sorban a miniszterelnök, — aztán jönnek a főispánok, szolgabírák, állatorvosok, utkaparók és bakterek.

Ez a Bánffy népe. Ezek élvezik ma egyedül a szabadságot. Idéig fajult a 48-iki törvényhozásnak gyönyörű álma.

Hatalmas és frappans taps tört ki itt az ellenzék sorai között. A kormánypárt mélyen hallgatott, Bánffy pedig vette a czerezáját és jegyezni kezdett. Látna az ellenzék a Bánffy harcias mozdulatát végre derültébe tört ki. Hiszen nem kis komikum van abban, midőn Bánffy akarja legyőzni Apponyit.

A varju akarja megverni a sást. Ezután Apponyi a népképviselői parlamentek tekintélyét fejtegette.

A képviselőház tekintélye — úgy mond — fictio juris et de jure, az azt jelenti, hogy a képviselőház tekintélye jogilag meg van, de belső hatalmában, erkölcsi összetételét tekintve, — tekintélye kevesebb a semminél.

Apponyi Albert gróf most már az egész ellenzék nevében beszélt, megtalálta azt a hangot, — mely minden becsületet, minden magyar embernek a szívéhez talál.

— Meg kellett hamisítani a választásokat, hogy meglehessen szavaztatni a többséget azoknak érdekében, a kik megvétették.

A hatalmas, nagy tömegben hallgató kormánypárt konsternálva hallgatta sújtó vádjait. S midőn a kvóta-kérdést emlegette,

rius szöszékből sok gondolatot, — sok lelki bátorságot, buzgótságot és hitet lehet meríteni. Ezért üdvözljük a szerkesztőt Simó Jánost, üdvözljük a 70 unitárius papot, s kívánjuk, hogy ez a kísérlet ne legyen az utolsó.

Angela.

ANGOLBÓL FORDITOTTA:

AMICA.

VIII.

(Folytatás.)

(24)

Majd a homok dombok között állott a holdvilágban és ő olyan szavakat mondott, melyeknek emléke arczába kergette a vért; szenvedélyes csókokat érzett az orozáján, és az oly valószínű látszott, hogy azt letörölni fel emelte kezét.

Csodálkozva bámult a régi és elfelejtettnek gondolt emlékek erején. Keze reszkett, és tudta, hogy az arca elhalványult azon másodperc alatt, midőn ismét oda pillantott, hol ő állott.

Bob még mindig ott volt, kissé fáradtnak látszó mosolylyal hallgatva a háziaszony beszédét.

Jól mehetett a dolga a világban mióta, utoljára láttam, mert máskülönben Dalzielé nem volna olyan figyelemmel iránta. Lord Lovattal alig beszél, annyira el van Bobbal foglalva, — gondolá Angela.

E pillanatban Lucas Bob innét körül nézett a szobán.

Egy teljes idegen elfogulatlan közönyös tekintetével nyugodtak Angelám. Te ömersz engem, ügyes szütleled dacára gondolá Angela.

Azt gondold talán, hogy félek téged

— idéges morgás támadt a kormányparti padsorokban.

— A kvótakérdésben az első program a kvóta-bizottság, mely súlyos érvekkel kétszer egymástól bizonyította, hogy minden újabb megterhelhetettség igazságtalanság. Ez volt az első program.

Pulszky Ágoston, az előadói székben tagadólág rázogatta bus fejét.

— Az előadó ur tagadólág rázza a fejét, szólott Apponyi gr., de mondatát Hock János mondása fejezte be:

— Könyv! azt rázni, kiáltotta közbe ismeretes hangján és országos kacaj kelt a nyomába.

Apponyi aztán ennél a pontnál a hirdeti kormánypart testébe döfte törét és ez a nagy szörnyeteg szinte felszisszent, midőn felidézve Bánffy kvóta-nyilatkozatát, elébük tette a kérdést:

— Lenni, vagy nem lenni? Tessék válaszolni!

Halotti néma csend fogadta Jászberény követének gyilkoló érveit. A kormányparton senki sem piszezt, csak az ellenzék ujongott és tapsolt Apponyi hatalmas beszédének.

A nemzeti párt vezére ezután rátért a kormány liberálismusára, a pénzzel, csendörökkel és katonákkal győzedelmeskedő liberálismusra, melynek nyomában nem szabadság, nem virulás kél, hanem rablász csörög. És bepillantást engedett a jövőbe, hogy milyen lesz ez a szólnok-dobokai közigazgatási reformmal és sok más egyébvel, aztán pedig látnoki szemekkel, éles elmével és szokatlan hévvel, frenetikus tapsok, zúgó éljenzések között meghirdette, mint fog irni a Bánffy korráló a magyar Tacitus.

Költeszet, erő, igazság, jellemezte Apponyi beszédét, melynek konklúziója az volt, hogy a mit feliratban írt, azt kötelessége volt megírni.

Az elnök Apponyi beszéde után 5 percznyi szünetet rendelt el és a képviselők mind kitoltak a folyosókra, csak a nemzeti párt vezére maradt helyén.

A többi szónokot már nem igen hallgatták. Az ülésnek 2 órakor volt vége.

Tarlózáások a közélet mezején.

— Gloszák. —

Szél Kálmán, a magyar közéletnek ez az érdekes (hogy ne mondjuk: furcsa) alakja meglehetősen helyzet-változáson ment át akkor, mikor megszűnt elnöke lenni a képviselőház pénzügyi bizottságának. A kormányparti lapok az utóbbi időben tölték szokatlan egyértelműséggel egy commentáltak ezt a tényt, mint Szél Kálmánnak a plutokratia túlnyomó befolyásával szemben, a politikai mór érzékenysége javára tett concessióját. Ugy tündették fel, Szél állítólag önkényes visszavonulását, mint átutatót a bankár képviselői irányában, a kik a pénzügyi bizottságot idáig uralgatóval kizárólag domináltak a kiknek most a többszörös bankár Szél példájából kell okulást meríteniük a követendő magatartásra nézve. Csak az a csodálatos, hogy azok a lapok, melyek most olyan élénk óvatossággal zárkoznak el a bankár-befolyás növekedése előtt, egy szót sem szólnak felismeri a nyugodtan mosolyogva hajtott meg magát.

Bob éppen oly nyugodtan viszonyozta a köszönését, ugy téve mint ha éppen akkor ösmerte volna fel először.

Nem mutatott sem sietőséget sem ügyetlen habozást mielőtt a szobán átment, hogy beszéljen hozzá.

Könyvedpén, természetesen tört utat magának a csoportokon keresztül feléje.

Éppen olyan a milyen volt gondolta Angela, amint Bob közeledett. Nem — nem olyan igazította ki magát egészen más ő nem kamasz többé; elvesztette azt a nevetséges boldog kinézetét a mivel birt, és fáradtnak és kimerültnek látszik.

De ez talán a bajusz hatása.

És mosolygott azon pelyhedőtt bajszára gondolva, mire Bob nyolcz évvel ezelőtt oly búszke volt.

A mostani szöke bajuszában nem lehetett hibát találni.

— Stuart kisasszony ez egy váratlanul elvezet! mondá Bob, a feléje nyújtott kezét megfogva.

— Az én részemről még váratlanabb. Nem tudtam, hogy maga Angliában van — volt a mosolyogva adott válasza.

Ezzel úgy látszott, hogy nem volt több mondani valójuk. Olyan mult volt közöttük, mult volt közöttük, mi a báteremben való közönséges beszélgetést nehezé tette.

Angela előtt éles sziklák és a tenger viziója lebegett, egy ifjú fektett lábainál eszméletlenül, foszlányokra tépett ruháiról corgott a víz, vállás, melyről az ing le volt szakítva mély vágás és ütődések nyomai látszóttak.

A jól álló szalonnakabát pillantott és azon tűnődött, ha vajon bősies tetteinek az emléke meg van és még mindig a vállán,

ak ama tömeges invázió ellen, a melynek révén Benke Gyula, Biederman Rezső, Lódenfrut, Végh Arthur Egyedi Arthur és a többi mame-lukok képviselőkké levének. Ilyen a kormányparti lapok következetessége!

A nagy többség összetartásának mehez gondja súlyos teher lehet a Bánffy vállain. Még nem telt le az országgyűlés megnyitása óta egyetlen hét sem a nélkül, hogy a compact-párt egységének egyes szépség hibái ne matatkozzanak. Legújabbban a vizügyi bizottság megalakítása duzzasztott fel ismét néhány hullámot Mamelukia tengerén. A temesiek — a mint egy kormányparti lapban elpanaszolták — egészen mellőztették a vizügyi bizottság összehalkításánál s aránytalan túlsúly biztosítottak abban a torontálinak. Nem tudjuk, hogy van-e alapja a temesiek panaszának, de furcsán hangzik a panasz ama része, mely a torontálnak túlsúlyát arisztokratikus befolyásnak tulajdonítja. Ej, ej tisztelt temesi liberálisok! Hát még a 13 próbás szabadságszolgálat Bánffinál is érvényre juthat az arisztokratia befolyása?

A temesiek és torontáliai e béka-agér harcoszertű Welf-Ghibelinkedése némi aggodalommal tölti el az „Erdélyi megmentése”, „Székelyföld védelme” és más ilyen czimeken megindult ama mozgalom iránt, melynek eddig egyetlen pozitív eredménye Bekács Gusztáv teméntelen mennyiségű rőpiratának egy újjal való megszaporodása volt. Jól tudjuk, hogy Erdélynek és főleg a Székelyföldnek vannak speciális érdekei, a melyek méltánylást érdemelnek a törvényhozás részéről is. De félünk, hogy az a vásárlás-lármászerű reklám, a melylyel Bekács ur és társai ezt a mozgalmat megindították, más országok részéről partikuláris feltékenységét és érzékenységét fogja felkelteni. S ezt az árárdeményt aztán nem lehet egy új rőpirattal eltüntetni.

Van azonban a Bekács ur mozgalma-nak egy másik baja is. Az, hogy Bekács ur a viszonyok ismeretének meglehetősen hiánya mellett dolgozik. E hiányon nem csodálkozunk, mert hisz a multban még a rőpirat irására szükséges anyagot a Dunántul viszonyai liferáltak Bekács urnak, e hazarész viszonyai foglalták le teljesen becses érdeklődését és így az erdélyi viszonyokra valami nagy gondot nem is fordíthatott. Most azonban a Dunántul viszonyainak anyaga már kimerítve lévén, e mellett elmúlva annak szüksége, hogy Bekács ur naponként megmentse a liberálismust, egyszerre beállt erdélyinek és székelynek. Nem kicsinyeljük e metamorphosis jelentőségét, de mégis azt mondjuk, hogy talán nem Bekács ur a leghivatottabb az erdélyi kérdés representatívára.

És itt fel kell vetnünk azt a kérdést, hogy hol van Sándor József ur, a kovászai kerület képviselője, az Emke u. n. tiszteletbeli alelnök-főtittkára. Respektáljuk ugyan közismeretes szerénységét, mely most is átengedte Bekácsuek a vezetés dícsőségét, de azért mégis szeretnők tudni, hogy az állami eszköznek a társadalmihoz való sokat emlegetett „hozzákapcsolása”, a miért Sándor ur tudvalevőleg magára vette a mandátum súlyos terhét, a Bekács által körvalozott keretekhez

és Nellire gondolt. Mit mondana a nagynénje ha tudná, hogy ő — Angela — hol találkozik Bobbal?

— Angela hol találkoztál Lucas urral? Használt hozzád, hogy nem beszélél nekem barátaidról, — mondá Lady de Lisle hidegen, midőn Lucas Bob egy oyan tánczra vitte Georginát, melyet már egy más férfinak ígért, de a kit az ujonat jöttért nyugodtan dobott félre.

— Nem gondoltam, hogy kívánja ötet ismerni.

— A te ismerőseidet mindig kívánom ismerni.

Kötelességem utánna nézni, hogy kikkel barátkozol.

Angela könyökösen vonogatta a vállait, — Azt mondják, hogy szinte két millió van! — szolt közbe az a lady kivel Lady de Lisle a Bob megjelenése előtt beszélgetett.

— Az oyan vagyontokat mindig nagyítják.

— Biztosítalak, hogy teljesen hiteles forrásból hallottam. A fiam jó barátja Lord Lovatnak, és Lucas urnak Lord Lovatt a legkedvesebb barátja. Együtt voltak az iskolában, és Lord Lovatt ő nála volt Ausztráliában. Lucas urnak nagyon szép birtoka van Sydney mellett — és oyan háza mint egy palota! Mekkora kertek, és —

Angela előtt a tánczosa, és ő nem hallott többet; de eléget hallott arra, hogy nagynénjének a Lucas Bobhoz intézett sürdög megbízásának a talányát megfejtse. Ugy, tehát ő volt az az Ausztráliai milliomas kit töltik a Arroughamban hallott említeni!

— Stuart kisasszony, min mosolyog? — kérdezte a tánczosa.

— Arra gondoltam, hogy milyen különös világ az a miénk, — volt a válasz.

(Folytatása következik.)

Angela, mosolygott, a mint a homok között levő kis cottagra, Treherne Johnra,

fog-e alkalmazkodni, vagy külön medret ás-e magának? Ezt szeretnők tudni azért is, mert fészket vert szívünkben az az aggodalom, hogy ha Bekácsból, a Dunántul specialis érdekeinek szószólójából nagy hirtelenséggel erdélyi lett, Sándor ur, már csak a közélet symethriája kedvéért is — beáll dunántulnak a k. Rákosi Jenő szerint ugyis onnan kerültek a legnevezetesebb emberek. Tehát csak a véletlen játéka volt bizonyára, hogy Sándor ur eddig Erdélyhez tartozott.

Dr.

Zsarolás a királlyal.

A Frankfurter Zeitung megdöbbenő dologról rántja le a leplet: azt írja, hogy bizonyos személyek, a kik kezükbe kerítették a boldogult Rudolf trónörökösnek egyidőben Futaky Gyulához írt leveleit, leveletintezték a királlyal s 250,000 frtért megvétele ajánlották neki az irományokat, a melyeket — he ezen az áron meg nem veszik tőlük — nyilvánosságra akarnak hozni.

Mind eddig a „Frankf. Ztg.” híren kívül — semmi biztos adat nincs arra nézve, vajjon tényleg ezt a vakmerő ajánlatot megtették-e a királlyal; de lesújtó már maga az a gondolat is, hogy ilyesmi megtörténhetett, hogy ilyen leveleknek akarnak pressziót gyakorolni — legmagasabb helyen.

Az európaszerte méltó felháborodást keltő esetről az emlitett újság ezt írja:

Ez évben meghalt Budapesten Futaky Gyula, a felhatalos Budapesti Tudósító főszerkesztője s öríási halmaz levél maradt utánna, a melynek rendezésével a megboldogult második neje, Pevny énekesnő (a ki abban az időben Frankfurtban volt angazsálva) Fränkel budapesti ügyvédet bízta meg.

A nő, a ki alig hat hónapig volt neje Futakynak, sejtellemler sem birt arról, hogy mit tartalmaznak az iratok, a melyek között, mint az ügyvéd felfedezte, számos levele volt Rudolf trónörökösnek, a ki Futaky barátja volt s vele igen bizalmas levelezést folytatott.

Az ügyvéd, a ki belátta, hogy ezek a levelek az uralkodóháza nézve fontossággal bírnak, gyorsan határozott: felutazott Bécsbe kihallgatást eszközölt ki a királlyal és átadta az uralkodónak a leveleket azzal a ki jelentéssel, hogy mindent elkövetett, hogy azoknak tartalmából semmi se kerüljön nyilvánosságra.

Az uralkodó e lojalis cselekedet felett örömet nyilváníttatva s az ügyvéd nemskára egy értékes gyémántgyűrűt kapott egy levél kíséretében, amelyben az uralkodó még egyszer köszönetét fejezi ki és biztosítja Fränkel urat kegyéről.

Az ügyvéd ezután Futaky özvegyét, a ki vagyontalanul maradt vissza, felkereste a levelek ügyében és értesítette őt eljárásáról.

Az özvegy eleinte nem volt megelégedve az ügyvéd önbatalmu eljárásával, de később elhallgatott, a mikor magas protekció folytán jó engagemént-t kapott, a magyar királyi operánál.

Azóta hónapok multak el. Néhány héttel ezelőtt a bécsi — kabinetirodához egy legközelebb megjelenendő munka borítékja érkezett.

Egyébként csak azt jegyzem meg, hogy a mennyiben a frankfurti lapban emlitett kísérlet csakugyan megtörtént, ugy én volnék az első, a ki azt a zsarolásnak történetében példátlan merészséget és aljasságu büntetnek minősíteném. Budapest, 1896. szeptember 12. Futaky Gyuláné s. k., szül. Pevny Irén.

— Azt mondják, hogy szinte két millió van! — szolt közbe az a lady kivel Lady de Lisle a Bob megjelenése előtt beszélgetett.

— Az oyan vagyontokat mindig nagyítják.

— Biztosítalak, hogy teljesen hiteles forrásból hallottam. A fiam jó barátja Lord Lovatnak, és Lucas urnak Lord Lovatt a legkedvesebb barátja. Együtt voltak az iskolában, és Lord Lovatt ő nála volt Ausztráliában. Lucas urnak nagyon szép birtoka van Sydney mellett — és oyan háza mint egy palota! Mekkora kertek, és —

Angela előtt a tánczosa, és ő nem hallott többet; de eléget hallott arra, hogy nagynénjének a Lucas Bobhoz intézett sürdög megbízásának a talányát megfejtse. Ugy, tehát ő volt az az Ausztráliai milliomas kit töltik a Arroughamban hallott említeni!

— Stuart kisasszony, min mosolyog? — kérdezte a tánczosa.

— Arra gondoltam, hogy milyen különös világ az a miénk, — volt a válasz.

(Folytatása következik.)

Angela, mosolygott, a mint a homok között levő kis cottagra, Treherne Johnra,

fog-e alkalmazkodni, vagy külön medret ás-e magának? Ezt szeretnők tudni azért is, mert fészket vert szívünkben az az aggodalom, hogy ha Bekácsból, a Dunántul specialis érdekeinek szószólójából nagy hirtelenséggel erdélyi lett, Sándor ur, már csak a közélet symethriája kedvéért is — beáll dunántulnak a k. Rákosi Jenő szerint ugyis onnan kerültek a legnevezetesebb emberek. Tehát csak a véletlen játéka volt bizonyára, hogy Sándor ur eddig Erdélyhez tartozott.

Dr.

Angela, mosolygott, a mint a homok között levő kis cottagra, Treherne Johnra,

fog-e alkalmazkodni, vagy külön medret ás-e magának? Ezt szeretnők tudni azért is, mert fészket vert szívünkben az az aggodalom, hogy ha Bekácsból, a Dunántul specialis érdekeinek szószólójából nagy hirtelenséggel erdélyi lett, Sándor ur, már csak a közélet symethriája kedvéért is — beáll dunántulnak a k. Rákosi Jenő szerint ugyis onnan kerültek a legnevezetesebb emberek. Tehát csak a véletlen játéka volt bizonyára, hogy Sándor ur eddig Erdélyhez tartozott.

Dr.

Angela, mosolygott, a mint a homok között levő kis cottagra, Treherne Johnra,

A munkát egy kísérő iratban megvétele ajánlották fel az uralkodónak.

A munka Rudolf trónörökös hátrahagyott leveleit tartalmazná és a beklőd mutatónyul közül is egyet azokból a levelekből, a melyeket az ügyvéd átadott a királlyal.

A munka ára 250,000 forintban volt meghatározva.

A leveleket tehát lemásolta valaki s most hasznot akar huzni azokból. A kísérő irat alá írt név csak álnév. Az egész titkos rendőrséget mozgósították a küldemény szerzőjének kinyomozására, de hasztalan. Az már konstalálva van, hogy Pevny asszony és az ügyvéd távol állanak a dologtól.

A munka megjelenése ujvére volt mondva.

A nevezett lap eme híre vonatkozólag a budapesti lapok ma a következő nyilatkozatokat közli:

1894. február 7-én Futaky Gyula nekem egy zsineggel összekötött csomagot adott át, a melynek zsinegét saját pecsétjével ellátta. A csomagra, melyet én is lepecsételttem, Futaky sajátkezűleg ráirta a következőt: „Ezen csomagot halálom után kizárólag dr. Fraenkel Sándor van jogosítva felbontani és annak tartalma felett rendelkezni.” Futaky 1895. december elején meghalt.

A csomagot 1896. márczius 1-én dr. Stamberger Ferenc kir. közjegyző dr. Fraenkel Sándor kérelmére a csomag és pecsétjei valamint feliratai leírása után felbontotta. Tanuk voltak az egész ügymenet alatt dr. Bemczel Alfréd ügyvéd és Löw Adolf. A csomagban 120 drb irományt találtatott, — ezek között körülbelül 90 levél, a melyet Rudolf trónörökös írt Futaky Gyulához. Fotografiák nem voltak a csomagban.

A trónörökös leveleit dr. Fraenkel Sándor 1896. május közepé táján Pápai István kabinetíróiái főnöknek a budai várakban a közjegyzői tanúsítvánnyal együtt átadta. A levelekről azon idő alatt, a melyben dr. Fraenkel Sándor őrizete alatt a birtokában voltak, senki másolatot nem vett, sem nem vehetett, mert azokat dr. Fraenkel Sándor vaszekrényében tartotta.

A hagyatékban vagy a hagyatékai iratoknak rendezésével dr. Fraenkel Sándor nem volt megbízva.

— Futaky 1895-ben még egy csomagot adott át dr. Fraenkel Sándornak, de csupán megörzés végett és utóbbi azt Futaky halála után a székesfehérvári árvászek elnökének adta át, ahonnan az a hagyatékgyűjtemény kir. közjegyzőhöz került, kinek irodájában az összes érdekelte felek jelenlétében felbontották. Magánlevelek voltak benne dr. Fraenkel Sándor s. k. ügyvéd.

A „Bud. Tud.” a következő nyilatkozat közlésételére kértett fel:

„A „Frankfurter Zeitung” közlésére megjegyzem, hogy boldogult férjem házasságunknak már hatodik hetében halálozott el s nem hatodik hónapjában, és hogy az emlitett levelezésről, mely Futaky Gyulának megelöz, biróllag feloldott házassága alatt folyt, nekem semmi néven nevezendő tudomásom nem volt, nem is lehetett, mert az illető csomag lepecsételve, még házasságunk előtt adatott pr. Fraenkel Sándor ügyvéd urnak.

Egyébként csak azt jegyzem meg, hogy a mennyiben a frankfurti lapban emlitett kísérlet csakugyan megtörtént, ugy én volnék az első, a ki azt a zsarolásnak történetében példátlan merészséget és aljasságu büntetnek minősíteném. Budapest, 1896. szeptember 12. Futaky Gyuláné s. k., szül. Pevny Irén.

Emke igazgató-választmányi gyűlése.

Kolozsvár, decz. 16.

Jelen vannak: Bethlen Gábor gróf elnök, Sándor József t. alelnök-főtittkár, Merza Lajos főpénztárnok, Fekete N. Béla jegyző, Székula Ákos ellenőr, Albach Géza kir. tan. polgármester, Bethlen Bálint gróf, Dr. Deák József, Feilitzsch Arthur br., Ferencz József unitárius püspök, Issekutz Gyula dr., Kuszó István, Merza Gyula, Radnóti Dezső, Szabó Samu, Szvacsina Géza.

Elnökölt: Bethlen Gábor gróf.

Előadott: Sándor József.

Jegyzeti: Fekete N. Béla.

Mult gyűlés jegyzőkönyve felolvastatván, hitelesítették.

Elnök jelenti, hogy Kornis Viktor gróf sürgönyileg, Balogh Károly, Csernátóni Gy. dr., Sárkány Lajos dr., Török István dr. pedig irásban mentették ki elmaradásukat.

T. alelnök főtittkár havi jelentése szolgálat tudásul.

A jelentés különösen kiemeli azon székely-akcióit, mint Emke programot, melyet a székely választó ker. orsz. képviselői indítottak meg és melynek célja törvényhozás és kormányhoz a székelyföld közgazdasági és kulturális fejlesztése érdekében teendő sorrendjének a megjelölésével egy

emlékirat benyújtása. Ez akció hevezetése Bekács Gusztávnak a háromszékmegei képviselői megbízásából írt és legközelebbi megjelent székely rőpirata. Alapítókul jelentek: Kossuth Ferencz, Weisz Berthold és Saxlehner András.

Merza Lajos főpénzt. jelentése szerint az Emke vagyona nov. 30-án: 1.230,125 30 kr. mult havi bevétel: 2793 frt.

A vall. és közokt. kir. miniszter tárczája számára a Kolozs vármegyében emelendő áll. népiszkola épületek költségeinek fedezésére 150,000 frt. 40 éves törlesztő kölcsön megszavaztatik.

Az államszerzőjék ügyében a válm. kimondja, hogy ezen kérdés fölvétele és megoldása végett az Emke szervezte és vezette közös kulturális bizottság mielőbb egybehgyassék.

Az algyógyi földmiv. iskolába 2 növendék ujjal fölvetetik és a II. k. segédtanerő is megfelelő kedvezményes feltételekben részesül.

A Magyaró-kereki Emke iskola gondnoksága zárszámadása jóváhagyatván, tölz fára és dologi kiadásokra 58 forint kiutaltatik.

A Magyaró-igemi Emke leányisk. államosítottatva a felszereléseknek és butorozásnak ügye, mely az Emkét illeti az állammal rendezendő.

A kis-sebesi Emke iskola kibővítése, illetve egy új iskola épület emelése elvileg kimondatik.

A Brassó-bolgárszegi ujonnan létesítendő 3-ik brassói Emke óvó számára jan. 1-től évr 400 frt. helyzetitk kiutaltatva és a közp. belenyugzik, hogy a fiókvalm. a 25%-ból megtakarított 100 frtja, és ezután ily nemű összeget idefordítsa.

A segésvári Emke óvó államosítása a közp. által is támogatattik. Ujvárosy Anna óvónő számára 50 frt. Gyertyáffy jutalmat szavaz meg a választmány.

A hétfalusi Emke fiókkör „Szeretetháza” ügyében a kezdeményező lépésre a fiókkör hivandó fel, mi mellett a közp. erkölcsi és mérsékelt anyagi támogatásra kész.

A Vajda-hunyadi Emke óvó zárszámadása és költségvetése módosítását jóváhagyatik.

Nemes András csokai, azelőtt Vámosudvarhelyi tanítónak 10 frt tartozása elengedtetik.

Weinhold Károly szász-sebesi áll. tanító és Puskás Gergely kertész-hondoli r. kath. lelkes számára „Emke daloskör”-i tevékenységükért 25—25 frt megszavaztatik.

Héjasfalvára és a brassói ip. tanoncz iskola önképző köre számára egy-egy népkönyvtár megszavaztatik.

Dr. Jancsó Benedek nagyszabású forrás munkája számára, melyben az erdélyi nemzetiségi kérdés keletkezését ismerteti, Kun Géza gróf, Moldován Gergely dr. és Szadeczy Lajos dr. legmelegebb bírálati jelentéseik, illetve javaslataik alapján, az 1. kötet kiadás költségeihez, 300 kötet leendő kiadásá ellenében 1200 frt megszavaztatik. Köszönettel fogadják a választmány Kun Géza grófnak e czélra beklődött 10 frt adományát.

Az „Eke Székelyföld” című nagybecsű kiadványa az Emke legmelegebb erkölcsi pártolásában részesítetik.

Számos kisebb-nagyobb, különösen irodalmi szakosztályi ügy tárgyalatott meg, melyek részletezése azonban messze vana. Megemlítjük azonban, hogy Roskovits Ignác, „Unio” képeinek az atheneumi nagy Magyar történelmi munkájában sokszorosított jogát kérvén a kiadó vállalatát ezt a válm. 100 frt tiszteletjdi és 200 frt képviselvény ellenében engedélyezi. Ez lesz a festőművész révén az „Unio” vállalatból az első alapítvány.

Az udvarhelymegyei jubilaris közgyűlés költségének elszámolása során kitűnően, 266 10 fölfeleg mutatkozik, ennek rendelkezése bocsátására a városi bizottság felkértek.

Végül olvastatván az erd. ev. ref. egyh. igazg. tanácsának azon átirata, mely szerint a 32 éves segélyekkel szemben a tökékpész mikéntjé kimutatni nem hajlandó; a válm. kimondja, hogy az egyházi főhatósággal kötött szerződés értelmében a töké kpészében miben állásáról magának igenis meggyőződést akar szerezni, ellenkező esetben a segélyeket tovább nem folyósítja.

A válm. összesen több, mint 70 tárgyal foglalkozott, ugy vett székéről tudomást. Az ülés késő este véget ért.

Gazdasági egyesületek szövetsége.

Végre tehát csakugyan megszületett! A „Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége” tegnap tényleg megalakult. Különböző figyelemreméltó reánk nézve e nagy horderejű intézmény megalapítása már csak azért is, mert abban az „Erdélyi Gazdasági Egylet” is igen tevékeny részt vett. Ismertettük annak idején az ügy előzményeit és feltűntetük az E. G. E. álláspontját, mely a szövetség megalakítása körül felszínre jutott túlságos központosító törekvésekkel szemben a vidéki gazdasági egyesületek autonómiájának megőrzését és a szövetség függetlenítését czélozza. Ema törekvéseiben nagy ellenállásra talált az „O. M. G. E.” intéző főrianiak részéről és hosszúságos viták, felvilágosító átiratok váltak, javaslatok tétele stb. után tegnap a döntő ütközetben végre megtalálták a módot, mely szerint a közlekedés megtörténhetik a szövetségbe való belépés minden gazdasági egyesület részéről lehetővé válik anélkül, hogy jogai

H I R D E T É S E K.

Sz. 19771—1896.

917. (1—1)

Tölgyfa eladási hirdetmény.

Udvarhelyvármegye Pálfalva község közbirtokosságának tulajdonát képező „Goda” nevű erdőrészen található 10,000 forint, az az Tizezer forintba becsült 1676 szál 28—100 cm. mellmagasságú átmérővel bíró tölgy-műfa 1897. évi Január hó 23. napján délelőtt 10 órakor Pálfalva község házánál nyilvános szóbeli árverésen el fog adatni.

Árverezni óhajtók kötelesek az árverés megkezdése előtt a becsérték 10%-át bántpénz fejében az árverezést vezető járási főszolgabíró kezéhez letenni.

Utóajánlatok nem fogadtnak el. Az árverezési feltételek és részletes fabecslés a székely-udvarhelyi m. kir. felső erdőgondnokság irodájában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Székely-Udvarhelyen, 1896. évi deczember hó 10-én.

Demeter,
járási főszolgabíró.

Sz. 860—1896.

919. (1—1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. czikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szamosújvári kir. járásbíró 1894. évi 3058. számú végzése következtében Dr. Brückner Antal ügyvéd által képviselt Ambrus Endréné és társai javára David Juon Bruzer és társai ellen 50 ft és jár. erejéig 1896. évi szeptember hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 420 ft-ra becsült szarvasmarhák stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár vidéki kir. járásbíró 10493—1896. számú végzése folytán 50 ft tőke követelés, ennek 1893. évi június hó 13-ik napjától járó 8%, kamatai és eddig összesen 54 ft 30 kr-ban biróilag már megállapított költségek erejéig, Solyomkón, alperes lakásán leendő eszközölésre 1896. évi deczember hó 16-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1896. évi november hó 25. napján.

PIGER JÁNOS,
kir. bír. végrehajtó.

Egy nagyobb erdélyi városban,

legjobb forgalmu helyen

fűszer-, gyarmatáru-, bor- és csemege-kereskedés

családi viszonyok miatt azonnal eladó.

Az üzlet átvételéhez 2500—3000 forint szükséges.

Ajánlatok a kiadó-hivatalba kéretnek.

918. (1—4)

Torda-Aranyosmegye területén,

igen nagy vidék központján, az Aranyos vízére épült gát nélküli jó forgalmu

3 (három) kövü lisztelő malom

1897. évi január hó 1-től kezdve

bérbe kiadó.

Megjegyeztetik, hogy a bérlet csak óvadékképes egyé-
nekkel köttetik meg.

Felvilágosítást ad: **Veresmarton** (maros-újvári vasúti állomás)

Faragó Jácobescu Péter,

902. (3—3)

gör. kath. lelkész.

Karácsonyi és Újévi ajándékok!

MIHÁLTSEK FERENCZ

Erdélyben egyedüli okleveles látszerésznél
Kolozsvárt, Belközép-utca 10. sz. (Minorita-épületben.)

A LEGOLCSÓBB

KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI AJÁNDÉKOK,

ugymint:

színházi és tábori látszóveket, női szalon Lorgnetteket hosszú fogantyúval, szemüvegeket és orrosipetűket, Stereoscop-szekerényeket, továbbá Etneroid légsúlymérőket, rajzeszközöket, szalon-, ablak- és fürdő hőmérőket, valamint orvosi hőmérőket, nagyító üvegeket, irány-
tűket stb. stb.

Jótállok a legjobb kivitelről és olcsó árákról. Megrendeléseket, valamint javításokat teljes megelégedésre azonnal elkészítek. Miután magamat becses bizalmukba ajánlva, kérem megrendeléseikkel megajándékozni. Maradtam teljes tisztelettel

916. (1—6)

MIHÁLTSEK FERENCZ.

„Fakereskedő Részvénytársaság Kolozsvártt”

1896. évi deczember hó 30. napján

délelőtt 9 órakor

hivatalos helyiségében (Kolozsvárt, Trencsin-tér 3. sz., II. emelet)

rendkívüli közgyűlést tart.

TÁRGYSOROZAT:

- 1) Előterjesztése az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésének a folyó évi június hó 30-án tartott közgyűlésből a társulat összes vagyonának leltározása és mérlegének felállítása iránt adott megbízatás tárgyában;
- 2) ezzel kapcsolatban határozat hozatala a részvénytársaság felszámolása vagy tovább fenntartása iránt, első esetben a felszámoló bizottságnak megválasztása és illetményének megállapítása.

A közgyűlésen részt venni kívánó részvényesek felhivatnak, hogy részvényeiket — le nem járt szelvényeikkel együtt — a közgyűlést megelőzőleg 3 nappal az igazgatóságnál letenni sziveskedjenek.

Kolozsvárt, 1896. évi deczember hó 6-án.

912. (3—3)

Az igazgatóság.

Legujabb Karácsonyi és Farsangi cikkeik

— megérkeztek —

FOGEL ANTAL

divatárú házába,

Kolozsvártt, főtér 12. sz. alatt.

914. (2—6)

KÖBÁNYAI

POLGÁRI SERFŐZŐ R. T.

Budapest — Kőbánya.

Részvénytőke négy millió korona.

Van szerencsénk a sörfogyasztó t. közönséggel közölni, hogy söreinkből, a melyek a

Milleniumi Kiállításon

az összes versenyzők között a legmagasabb díjjal, a

Diszoklevéllel

lettek kitüntetve,

Wertheimer Miksánál

Kolozsvárt,

Hidelve, Király-utca 39—41. sz. a

sör-raktárt

létesítettünk,

a hol is söreink úgy eredeti hordóinkban, mint gondosan telített palackokban kaphatók.

Tisztelettel

906. (1—2)

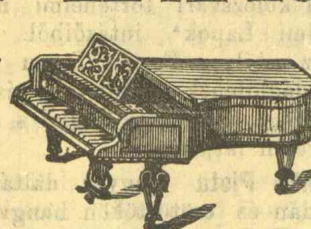
Kőbányai Polgári Serfőző R. T.

HEY KÁROLY

ZONGORA-

RAKTÁRA,

FŐTÉR 13. SZ.

JAVÍTÁS-

ÉS

HANGOLÁSI

MŰHELYE

FŐTÉR 13. SZ.

KOLOZSVÁRTT.

Új zongorák,

hires gyártmányuak 380 fttól felfelé.

Szárnny- ugy, mint Pianinok 5 évi jótállás mellett kaphatók.

Zongorákat hangversenyekre olcsón adok.

HEY KÁROLY,

838. (6—25)

okleveles zongora-készítő.

A Vadász- és Sportkedvelők

figyelmébe ajánlom raktáromat,

hol mindenféle téli bőr- és szövött kesztyű, vadász-sapkák, halina gummi- és uti csizmák, vadász mufok, iram szarvasbőr kabátok prémekkel és anélkül, vadász-harisnyok, has- és térdmelegítők, vadász-fegyverek, táskák és mindenféle töltények nagy választékban kaphatók.

Továbbá

svédországi SKI

különböző nagyságokban.

SCHUSTER EMIL

Norinbergi díszmű, vadászati és sport-kellékek raktárában kaphatók

Kolozsvárt, főtér, a New-York szállodával szemben,

Karácsonyi ajándékok megérkeztek díszmű árukban és játékszerekben.

Telefon szám: 183.

892. (4—10)

Ékszerek, kelengyék, ajándékok

Kolozsvárt, főtér 9. sz. a.,

(a báró Jósika-palotában)

NAGY JÓZSEF

ezég alatt (1852. év óta) fennálló

ÉKSZER-ÜZLETBEN

mindennemű a legujabb divat szerinti arany- és ezüst-
árak, mint órák, láncok, függők, gyűrűk, karkötők, haj-
bross- és melltűk, amulettek, zsuzsuk, colliok, s általában
mindennemű ékszerek; továbbá ezüst asztalkészletek,
asztaldíszek, evőeszközök, tálak, kannák, gyertyatartók,
zsirandók, poharak stb. stb.

a legdusabb választékban s a legúj-
nyesabb áron kaphatók.

Ugyanott elvállaltatnak mindennemű

e szakba vágó javítások.

Ugyanez az üzlet — családi körülmények miatt — egészben is eladó.

770. (11—20)

beszerzési forrása!

GYORSSAJTÓ-NYOMDA

több mint 100-féle betű és a legujabb nyomdai díszítmenyekkel!

Van szerencsém köz tudomásra hozni, hogy az előnyösen ismert, különösen díszes munkákra berendezett

LEHMANN V. SÁNDOR-FÉLE NYOMDÁT

megvettem, s azt szakavatott vezetés alatt üzembe helyeztem.

Hogy a kor kívánalmainak megfelelően szépen, gyorsan és olcsón dolgozhassak, beszerettem még egy legujabb szerkezetű amerikai gyorsajtó, perforáló gépet, betűket s más nyomdai eszközöket és ezáltal képes vagyok

naponta 15000—18000 példányt kinyomtatni.

Hogy a nyomdai munkálatokban minden irányban olcsón szolgálhassak, nagy raktárt tartok mindennemű irodai és nyomdai fehér- és színes papirokban, névjegyek és a legdusább meghívókban, ezeket, ha nyomdában feldolgoztatnak, saját beszerzési árral számítom.

Partfogásért esedezze

TELEFON SZ. 110.

BOSKOVITS JÓZSEF,

(Kolozsvárt, Belközép-utca 17. szám.)

Hivatalok, intézetek és vállalatok számára a legnagyobb árkedvezményeket.

Videki megrendelések azonnal elkészíttetnek.

890. (4—10)

— KITÜNTETVE —

az 1896-iki ezredéves országos kiállításon Budapesten a legmagasabb elismeréssel „a diszoklevéllel”, az 1891-iki délmagyarországi kiállításon Temesvárott diszoklevél stb.

„WEINGAU”

(„BORVIDÉK”)

erdélyi bortermelők kereskedelmi szövetekeze Medgyesen.

Ajánlja

valódi erdélyi hegyi borait

hordókban és palackokban.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

RAKHELYEK ERDÉLYBEN:

Nagy-Szeben: Grohmann G. W.

Beszterce: Schmidt Albert.

889. (3—3)

Fogaras: Schül Henrik.

Kőhalom: Schül Henrik fiókja.

Szegesvár: Medgyesi szőlő-gyár és disznóházi-telep részvénytársaság fiókja.